

Jasmin Daamen

Punt

Een punt zetten achter jou en mij was het beste wat ik kon bedenken, dacht ik twee weken geleden. Drie dagen lang niks van je laten horen, terwijl ik je appte en belde? Dus toen heb ik dat mailtje gestuurd, dat ik ging stoppen met jou, ervan overtuigd dat dat het juiste was. Is dat raar? Vind jij het normaal dat je me drie dagen lang niets laat weten? En het was ook niet de eerste keer! Ik heb me al die tijd ingehouden, er nooit iets van gezegd, je de ruimte gelaten. Maar de laatste keer ging het te ver. Je kunt dan wel ziek zijn geweest, maar je had toch wel iets meer kunnen laten weten? Al was het maar 'lief, ik blijf in mijn bed dit weekend, ga jij lekker je eigen plan trekken.'

'Ik ben zuinig op jou,' zei je, 'ik laat je nooit meer gaan,' zei je ook. Ik hoor al een week lang alleen maar deze zinnen in mijn hoofd. Stelde het dan toch allemaal niets voor? Deed je je heel anders voor dan je in werkelijkheid bent? Wat kende ik je nou ook? Vier maanden is kort als je start vanaf een datingsite. Of nam ik mijn besluit te snel? Heb ik je er onnodig mee gekwetst? Nu denk ik dat mijn mail eerder een wanhoopsdaad was. Een roep om aandacht.

Ik denk dat je me onmiddellijk na mijn bericht uit je telefoon hebt gegooid. Je foto is niet langer zichtbaar op whatsapp en ik kan ook niet meer zien of je online bent. Mail is waarschijnlijk de enige manier om je te bereiken. Kunnen we een keer praten? Misschien heb ik het helemaal verkeerd gezien.

Drie dagen doodziek in je bed? Sorry hoor, maar doodziek ben je als je met een pijp in je keel op de intensive care ligt. In dát geval begrijp ik dat je niets van je laat horen. Maar je lag gewoon ziek in je bed? Dan laat je me toch juist iets weten? Ik ben je vriendin! Of was dat toen in ieder geval. Omgekeerd zou jij de eerste zijn die ik op de hoogte zou houden. Maar ik heb helemaal niets van je gehoord en het hele weekend thuis gewacht op een bericht van jou. Me zorgen gemaakt en constant getwijfeld of ik naar je toe zou rijden. Ik wist niet of je zoon thuis was, dus die gok durfde ik niet te nemen. Het zou niet de eerste keer zijn dat ik voor niks naar je toegereden ben. Ruim een uur heen en een uur terug!

Én je was verdomme regelmatig online. Dat heb ik zelf gezien. Waarom kon je wel berichten van anderen lezen en niet die van mij? En even bellen? Was dat ook al te veel gevraagd?

Hoezo heb je mijn berichten niet gehad? Ik ga nu screenshots maken en die naar je toesturen. Dubbele grijze vinkjes. En mijn voicemail? Heb je die ook niet ontvangen? Ik heb twee keer een bericht ingesproken. Dat ik je stem even wilde horen, naar je toe wilde komen om desnoods alleen een kopje thee voor je te maken. Dit begint één groot moeras van

misverstanden te worden. Misschien begrijp je nu waarom ik zo in de war was toen ik niks van je hoorde en waarom ik besloot dat het beter was te stoppen? We moeten praten!

Waarom reageer je niet op de screenshots die ik je net stuurde? Je kunt nu toch zelf zien, dat ik wel probeerde met je in contact te komen? En wat een lullige opmerking van je zoon over mij. Echt heel kinderachtig dat je hem er op deze manier bij betreft. Ik heb hem nog nooit ontmoet! En ben je me nu echt in het rijtje aan het zetten van vrouwen die jou 'misbruikt' hebben? Heb het gore lef niet!

Ja! Ik ga je zeker met rust laten! Ga lekker met die andere vrouw naar ons concert. Je bent zelf gek.

©Jasmin Daamen
Augustus 2024